

ELS DIFERENTS QUE

La xica QUE hem vist és la seua cosina.	RELATIU ÀTON
M'han furtat la bicicleta de QUÈ et parlí.	RELATIU TÒNIC
QUE espavilat estàs!	EXCLAMATIU
QUÈ vols dir-me amb això?	INTERROGATIU
Parlen del QUE tu ja saps.	RELATIU INTRODUEIX O. SUBSTANTIVA
Aquella poesia i la QUE hem llegit són d'Estellés.	RELATIU INTRODUEIX O. SUBSTANTIVA
No sabia QUÈ dir-li.	INTERROGATIU
Abans QUE torneu, ho tindreu fet.	CONJUNCIÓ
T'he dit QUE no vindré	CONJUNCIÓ
Abans QUE acabe el partit, ens veurem a la porta	CONJUNCIÓ

Assenyala els quatre tipus de QUE, i digues la manera d'identificar-los

- * INTERROGATIU: es pot substituir per QUINA COSA ja es trobe en una INTERROGATIVA DIRECTA o INDIRECTA. Sempre du accent gràfic.
- * EXCLAMATIU: sempre va indicat pel signe d'EXCLAMACIÓ O INTERJECCIÓ No du accent gràfic.
- * CONJUNCIÓ: no es pot substituir per res i sempre depén de verbs de PENSAMENT, VOLUNTAT, DICCIÓ, ETC. o va amb una altra conjunció o preposició formant una locució conjuntiva.
- * RELATIU: es pot substituir per EL QUAL, LA QUAL, ELS QUALS O LES QUALS Hem de diferenciar entre RELATIU ÀTON (VA SOL) o TÒNIC (va precedit de les preposicions àtones: *a, en, de, amb, per*). El relatiu sol tenir un ANTECEDENT en el text, o paraula a la qual fa referència, en aquest cas introdueix una *oració subordinada adjectiva*. Només du accent gràfic el relatiu tònic.

En altres ocasions, l'antecedent no està present al text, i només podem pensar en un antecedent de caràcter genèric —persona, cosa, tema ...—, però no present al text, en aquest cas el relatiu introdueix una *oració subordinada substantiva* i sol anar precedit d'algun l'article o un altre determinant.

De totes aquestes formes NOMÉS duen ACCENT DIACRÍTIC:

- * QUÈ INTERROGATIU
- * QUÈ RELATIU TÒNIC O PRECEDIT DE PREPOSICIÓ

Diferencia els QUE de les frases següents i accentua diacríticament els que corresponga.

Aparegué al mercat el llibre QUE ara vos presentem.	RELATIU ÀTON
Toni era el nom amb QUÈ l'anomenaven els seus familiars.	RELATIU TÒNIC: QUÈ
Va afluir les pràctiques religioses QUE li havien inculcat els seus pares.	RELATIU ÀTON
Va pensar QUE li agradaria viatjar pel món.	CONJUNCIÓ
No sabia QUÈ li diria.	INTERROGATIU: QUÈ
QUE felices deuen ser aquelles persones!	EXCLAMATIU
QUÈ et passa?	INTERROGATIU: QUÈ
M'agrada això QUE em dius.	RELATIU SUBSTANTIU: QUE
No sé per QUÈ estàs felicitant-me.	INTERROGATIU: QUÈ
Va arribar un dia en QUÈ Lluís va començar a cantar de nit.	RELATIU TÒNIC: QUÈ
Aquest cotxe i el (cotxe) QUE duu Joan són iguals.	RELATIU SUBSTANTIU: QUE
Li done la meua paraula d'honor QUE consideraré la seua proposta.	CONJUNCIÓ

EL PRONOM RELATIU

Relatiu àton (sol, no precedit de preposició)

L'home que vingué ahir és germà meu

M'agrada l'abric que t'has comprat

El dia que vulgues anirem a la platja

Relatiu tònic (precedit de preposició, du accent)

És el llibre de què parlàrem

La casa en què va nàixer es troba allà al cantó.

Relatiu que introdueix O.S.Substantiva (no antecedent en el text, però sí van precedits d'un determinant com article o demostratiu)

El teu cotxe és diferent al que tinc jo.

El que m'has dit no m'ha agradat gens.

No m'has portat allò que et vaig demanar.

LA CONJUNCIÓ

Conjunció completiva (depén d'un verb de pensament, dicció, voluntat ...)

Joan em digué que vindria

Aquesta és la prova que tot era una mentida

Accediren que anàrem amb ells

Em sembla mal que li ho hages dit

Et demane que tingues paciència

Els demanem que perdonen les molèsties

Espere que aquesta situació acabe aviat

Locució conjuntiva (forma conjunt amb un altre connector)

No vull que ho digues, sinó que ho demostres

Abans que arribe ho acabarem

Des que treballa sembla més animat

No tornaré fins que no m'ho demane

Li ho diré així que el veja

No sols ho digué, sinó que ho féu

Ell ha aprovat més assignatures que tu

Féu menys exercicis que ells

Plogué tant que hagueren d'eixir amb barca

Parlava de tal manera que no l'entenia

Com que no venies, se n'ha anat

Encara que vulga, no podrà fer-ho

Tot i que canta bé, no guanyarà

L'INTERROGATIU (sempre accent)

Interrogativa directa (Signe d'interrogació i es pot substituir per "quina cosa")

Què has dit fa un moment?

Què portes en aquesta bossa?

Què t'has comprat al bar?

I ara, què li passa?

A què es deu això?

Què diu?

Què has volgut dir amb això?

Per què t'han portat l'esmorzar?

Interrogativa indirecta (No signe d'interrogació, depén d'un verb com preguntar o saber, es pot substituir per "quina cosa")

No sé què volia dir amb allò

M'ha preguntat què anàvem a fer

No sé a què has vingut

No sé què has dit

No aconseguia saber què passava

L'EXCLAMATIU (no es pot substituir, signe d'exclamació, no accent)

Que espavilat estàs!

Que gran és, el teu cotxe!

Que bon xic és!

Que roïnàs ets!